

Bent U gelovig? NEE – Bent U ongelovig? NEE –
Wat bent U dan?

TUSSEN DE TWEE!

(kerstverhaal 2023)

Ge hebt er kleine en grote, lange smalle en korte dikke, kaarsrechte en kromme, ge hebt... zal 't gaan ja!

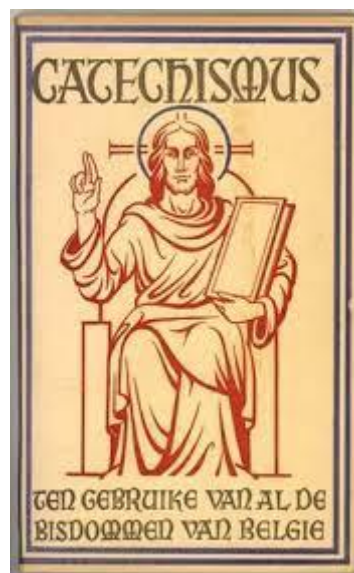
Ik heb het hier wel over kerstbomen hé!

Miljoenen krijgen in december bezoek van bijl of kettingzaag, al eeuwen en eeuwen. De kerstperiode heeft men ons nog niet kunnen afpakken want dit zou een economische ramp zijn. Al van in de nazomer komen de kerstballen en lampjes in de rekken en velen lachen met het te vroege tijdstip. Maar ook velen hebben ze op de loopband liggen. De kerstperiode is nog voor een groot deel heilig en zit in het DNA van de mens. En toch durven steeds minder mensen uitkomen voor hun christelijk geloof!

Als ik door de straten van mijn gemeente zwerf, zie ik bijna overal binnen verlichte en versierde kerstbomen staan blinken. De anders donkere straten zijn nu versierd met knipperende kersttaferelen, kerstmannen en kerstbomen.

In mijn naïviteit denk ik dan: “In mijn gemeente zijn er nog heel veel gelovige mensen!” Mis! Want even snel spookt door mijn geest een reportage op LVG-tv over het al dan niet gelovig zijn. Een reporter deed een bevraging op straat en had een niet verwacht resultaat. De oudere garde van 70 tot 100 was zeer direct en antwoordde “Ja” op de vraag: “Bent u gelovig?” Op de vraag: “Wilt u in de kerk begraven worden?” “Nee, op het kerkhof.” Ha ja, slechte vraag!

Die mensen weten wat “geloven in” in hun leven betekend heeft en nog steeds betekent. Zij hebben de goede en slechte kanten ervan ervaren maar blijven trouw aan de hoofdgedachte en reageren niet impulsief op wat er in het instituut gebeurd. En maar goed ook!

Bij de 40-, 50-, 60-jarigen ging het niet zo vlot want daar was veel twijfel en de antwoorden op de eerste vraag waren zeer verschillend. Van: “Ja, ik denk het toch” of “Niet meer” en “Ik laat mij ontdopen” tot “Wat steken ze daar allemaal uit!”

Om wat meer duidelijkheid te krijgen was de tweede vraag: “Viert u kerstmis met een kerstboom en alles erop en eraan ?” “Ja, zeker weten!” Bij de jongste

categorie was hij snel rond met antwoorden als: “Wat is dat?“, “Ik zal het thuis eens vragen“, “Is dat moeilijk?“, “Nee, geen zin“. Maar toch ook een paar volmondige ‘ja’s’.

Bij dit alles kreeg ik een dubbel gevoel: zijn ze verlegen om de waarheid te zeggen of heeft men echt de rol gelost en heeft men gekozen voor de evolutietheorie, waar komen en gaan pure wetenschap is zonder vangnet of emotie?

Dat de wonderen de wereld nog niet uit zijn, wordt dikwijls gezegd.

Maar in mijn 72 jaar hier op de aardbol heb ik er nog maar één gekend: de Amerikaanse zanger Stevie Wonder.

Voor de rest moet ik 2023 jaar terug gaan, toen Jezus geboren werd in een stal. En gelukkig bestond het kindertijdperk nog niet! De drieëndertig jaar daarna mag men wel de ‘wonderperiode’ noemen die volgelingen moest overtuigen van de goedheid van de katholieke leer. De laatste twintig jaar mag gerust de ‘meest verwonderlijke periode’ genoemd worden. Maar het is wat het is, ze zullen hun straf niet ontlopen. Al moest ik het zelf tegen de paus gaan zeggen in Leuven... als er juist geen zetting is natuurlijk!

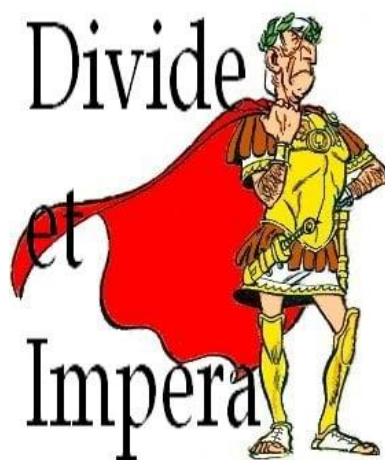
Mijn hart bloedt als ik die kerstboomkes zie liggen; samengeperst in een net met een prijskaartje aan. Dan denk ik: “Waar is de logica?”

Heel het jaar door zien we overal bomen planten en bossen ontstaan. Een boom kappen in uw eigen tuin is een misdaad tegen het milieu want iedere boom is zuurstof! Een spar of den is dit niet volgens specialisten met aandelen in de kerstperiode. Mis!

Bladeren ontwikkelen zuurstofgas door fotosynthese, naalden van de dennen en sparren doen dit ook en zijn onmisbaar in de winterperiode als de loofbomen kaal staan. Een weet-je-datje voor aan de kersttafel, hoho. Moraal van het verhaal: ook al durven er veel mensen niet verkondigen dat ze nog geloven, toch zullen ze op kerst hun kerstboom nooit doven!

Halfweg jaren '30 in Boerbeke , een dorp in De Vlaamse Ardennen .

Theofiel Boma was er burgemeester en eigenaar van een slachthuis in het stadje Oudenaarde. Hij was een flierefluiter en vrouwenloper en met zijn geld kon hij alles bereiken wat hij wou. De pastoor was niet zijn beste maat, ook al had hij een rok aan.

Het 'verdeel-en-heers'principe was daar goed voelbaar.

Jozef, Jef voor de vrienden, was een 22-jarige knaap die samen met zijn ma in het ouderlijke huisje woonde en werkte als houtbewerker bij een klein aannemerke in het dorp. Zijn pa was een paar maanden geleden overleden door longfalen, een nasleep van 'het gas' in de WO-I.

Zijn ma was een prachtige vrouw en dat had Boma ook in de gaten. Hij kwam onaangekondigd en met veel verwachtingen op bezoek bij de weduwe, bood zijn merchandise aan maar vloog met zijn klieken, klakken en een rode kaak buiten. Dit was de dag dat ten huize Jef alles veranderde in de slechte zin.

Burgemeester Boma was in het diepste van zijn broek geraakt en zon op wraak. Hij liet zijn champetter rondstrooien dat de vader van Jef van Duitse afkomst was en Jef dus ook. Hij verbood iedereen van nog contact te hebben met de familie, totale verbanning! Moeder wist waarom en bracht ook Jef op de hoogte die om raad ging bij de pastoor.

Hij was nog de enige die het aandurfde om contact te hebben want Jef had al menig houten juweeltjes gemaakt voor in de kerk. De winkeliers weigerden te verkopen aan de moeder, Jef mocht niet meer ingeschreven worden op de zettingen, in de kerk moesten ze in een hoekje gaan zitten achteraan want Boma heerste!

Moeder werd ziek, meneer dokter had geen tijd... en ma overleed van ontbering. Niemand kwam naar de begrafenis.

Jef, die nu in Oudenaarde werkte bij een meubelmaker na zijn ontslag in het dorp, zat ieder vrij uur in zijn schuurke te zagen, te schuren en te timmeren. De pastoor zijn offerblokken waren echte kunstwerken van de hand van Jef. Het geld stelen was niet meer aan de orde, de offerblokken wel!

De pastoor vond dat hij iets moest terug doen en ging naar Oudenaarde bij een collega die connecties had met een weeshuis. Daar was een meisje van 23 jaar dat aan alle voorwaarden voldeed om een goede huisvrouw te worden. En via de nonnen, neenee, via wat trucks van de foor kwamen Jef en Marie samen en bleven dat ook!

Ze trouwden in Oudenaarde en gingen wonen in het ouderlijke huis in Boerbeke. Ook zij onderging hetzelfde lot als zijn ma, maar ze trok zich daar niets van aan. Zes maand later hingen de maandverbanden nog steeds tussen de was en de pastoor kwam het koppel wat aanwakkeren en wat voorlichting geven, hoho . Jef deed zijn best en moest op de duur bretellen dragen om zijn broek niet te verliezen. Het engeltjesmaken wilde maar niet lukken en de pastoor stopte met missen doen en kaarsen branden. Het koppel verzoende zich met de situatie en het dorp had er nog een troef bij.

Begin december nam Jef de pastoor mee naar zijn schuurke waar hij de ganse zomer had gewerkt. Hij opende de poort en de pastoor liet een gil en moest gaan zitten. Voor hem stonden twee levensgrote houten beelden: Maria en Jozef met tussen hen een kribbe maar geen kindje.

De pastoor had dit nog nooit gezien want zijn beelden in de kerk waren daar niets tegen. Jef zei dat hij deze gemaakt had uit dank om in de kerk te zetten tijdens de middernachtmis. De pastoor was direct akkoord en vroeg om ook een kerststal te maken om Boma eens te intimideren.

Kerstavond , het sneeuwt en de gelovigen komen om 23 u de kerk binnen en schrikken van de kerststal en de beelden vooraan naast het altaar. Zo mooi! Burgemeester Boma heeft meer oog voor de dochter van de beenhouwer en gunt het kerstgebeuren geen blik.

Jef en Marie zitten naast de stal, op bevel van de pastoor. Iedereen komt neuzen, vindt het prachtig en sommigen geven al een knikje richting het koppel. De mis vangt aan en iets voor middernacht komt een misdienaar uit de sacristie met een pop in de handen om deze in de kribbe te leggen, zoals afgesproken. De koster luidt de klokken en plots doven alle lichten en kaarsen in de kerk. Als bij wonder is er geen paniek en blijft iedereen zitten.

Opeens komt een heel fel licht door een raam de kerk binnen en straalt op de kersstal. Iedereen is een paar seconden verblind!

Het licht verdwijnt en de lampen schieten aan, ook de kaarsen beginnen terug te branden. Iedereen staat of zit aan de grond genageld. Wa was da?

En het was nog niet gedaan, want in de kribbe lag een echte baby: een jongen. De misdienaar was geen twee stappen ver geraakt met zijn pop.

Een wonder!

De pastoor nam de baby en gaf deze aan zijn beschermelingen met de woorden: "Dit is een geschenk uit de hemel, zorg er goed voor en ik zal peetje zijn." Na de mis van de eeuw trok iedereen, op Boma na, naar het zaaltje van het vinkenlokaal naast de kerk.

De pastoor trok aan de bel, ging op een stoel staan en riep: "Ik ben vandaag grootvader geworden , allee bij wijze van spreken."

Burgemeester Boma was gepakt waar hij het niet graag had, want Jef vertelde de ware toedracht van dat verhaal over Duits bloed.

Jef, Marie en Joske, van Jezus, waren weer overal meer dan welkom. De pastoor heeft zijn kap over de haag gesmeten en is rijker geworden dan Boma met de verkoop van 'wonderkaarsen'.

De beelden bestaan nog maar nooit heeft het wonder zich nog voltrokken want ge moet er in geloven!

Wie volgend jaar wil opkomen voor het milieu kan bij mij een kunstboom bestellen en kiezen tussen een groene uit China (niet aan likken) of één met sneeuw bedekt uit Colombia (niet aan ruiken).

Tot kerstnacht in het lokaal!

Lucien van GENT